

Отъ новитѣ етнографски карти ще поменемъ слѣднитѣ трудове на учени специалисти и познавачи на Македония. Южната половина на Македония е прѣдставена въ картата на проф. Вайганда, който познава балканскитѣ езици и е пѣтувалъ изъ Македония. Тая карта е приложена при съчинението на сжия G. Weigand, *Die Aromunen*. Leipzig 1895. Българщината тамъ държи на западъ Охридско, Костурско, на югъ държи частъ отъ Кайларско, Островско, Воденско и при Солунъ допира до Бѣло-море. Въ картата на най-добрия познавачъ на Македония В. Кжнчовъ, приложена при книгата му Македония, етнография и статистика, София 1900 г., е прѣдставена цѣла Македония съ означение на различнитѣ ѝ народности. За южна Македония тя се схожда горѣ-долу съ даннитѣ въ картата на Вайганда, а за сѣверна Македония българщината допира съ албанцитѣ въ западния Шаръ и въ скопската Църногория. Изъ вътрѣшността на страната сж прѣдадени вѣрно турскитѣ, влашки, албански селища, както и грѣцкитѣ пояси на югъ. На третѣо мѣсто ще посочимъ картата издадена отъ руската Императорска академия на наукитѣ, въ труда на проф. Л. Нидерле, *Обозрѣніе современнаго славянства*, Спб. 1909. Изцѣло взето, тя върви съгласно съ картитѣ на Вайганда и Кжнчова; различава се само по единъ малѣкъ поясъ въ Призрѣнско, Тетовско, сѣверно Скопско и сѣверно Кумановско, който е прѣдставенъ съ прѣходно сръбско-българско население. Проф. Т. Д. Флорински издаде прѣзъ 1911 г. въ Киевъ: *Этнографическая карта Западнаго Славянства и Западной Руси*. Въ тая карта българитѣ въ Македония държатъ областитѣ посочени и въ прѣдидешитѣ карти. Кумановско и сѣверно Скопско сж поставени като сръбски, а Кратовско и Велешко като български. Доцентътъ въ Казанския университетъ А. М. Селищевъ, който прѣзъ 1914 г., при сръбския режимъ, споходи Тетовско и Скопско съ научна мисия, за населението въ тая край казва: „Безпристрастное излѣдованіе имѣющихся діалектологическихъ данныхъ свидѣтельствуетъ о томъ, что сѣверная часть Македоніи (округа Тетовскій, Скопскій, Кратовскій) по своимъ говорамъ, должна быть отнесена къ языковой области болгарской“.¹⁾ Прѣзъ 1913 г. бѣл-

¹⁾ А. М. Селищевъ, Введеніе въ сравнительную грамматику славянскихъ языковъ. Выпускъ 1. Казань 1914, стр. 24.